

ны да презиратъ и пренебрегаватъ сичко чуждо, другоземно, макаръ при живата си натура, тѣ лесно усвояватъ чуждытъ особенності. Безъ истинска любовь къмъ свободата, основана по-напредъ отъ сичко на уваженіето за себе си, тѣ подобно сѣ быди гордѣливы сѣ подолнитъ си, както и смиренны до раболѣпность предъ по-горнитъ си. Стремленіето къмъ истинското образованіе, къмъ духовното и нравственно облагородяванье не са є показало тѣй силно, каквото въ германскытъ и романскы народы. Призетытъ отъ тѣхъ области на Римската Имперія, обѣриххъ са въ пустыни и никога вече са не оправиххъ, тогазъ какъ областитѣ, завоеваны отъ Германцытъ, въ скоро време дадоххъ отъ себе си новъ цвѣтъ. Притѣсняваны отъ нѣмцытъ, които са обхождахъ сѣ тѣхъ като сѣ робы (Sklaven), тѣ си платили за туй презрѣніе сѣ неугасима умраза къмъ обидницитъ си. Предадени повече на мирны занятія, като на скотовѣдство, рыболовство и орачество, въ бой са отличавали най-много въ качеството на добры всадицы. Въ нравытъ имъ са забѣлѣзва нѣкакво сродство съ Истокъ: жената у славенытъ не стои тѣй високо, каквото у Германскытъ племена, домашныйтъ имъ животъ є изработенъ не въ толкозъ благородны формы, каквото гледамы днесъ по цѣль Западъ.»

Най-подиръ сто и Г-нъ Лонгъ какъ са отзывава за Славенытъ въ тозъ случай. «Управленіето имъ є было патріархално сѣ избирателны представители. И едка отъ най-главнытъ черты въ тѣхныя характеръ е началото на равенството. Отъ най-высокыя болѣринъ до най-сетныя сиромыхъ, сичкы сѣ были свободны. И обычайтъ да държатъ робы былъ